

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 12, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 34.

Krainburg, den 3. Mai 1944.

4. Jahrgang

Nadaljnja pridobitev ozemlja pri Kovlu

V aprilu je bilo potopljeno 153.820 brt, 27 rušilcev in spremnih vozil

Oberkommando der Wehrmacht je dne 1. maja objavilo:

Pred Sebastopolom in na fronti med ustjem Dnjestra ter Karpati se niso vršila nobena večja bojna dejstva. Pri bojih ob spodnjem Dnestrju se je posebno skazal brandenburški 715. grenadirske polk, ki ga vodi Oberstleutnant Jordan.

Južno od zgornjega Dnjestra ter jugozahodno od Kovla so naše čete v trdih bojih zopet pridobile ozemlja. Oddelki nemških bojnih in bombnih letal so v prostoru pri Kovlu napadli položaje sovjetskih baterij, zbrane oklopnjake in kolone vozil, ter uničile 23 sovražnih topov razen številnih vozil. Močni odredi težkih nemških bojnih letal so v zadnji noči izvršili hud in učinkovit napad na prometno križišče Zdolbunovo južno od Rovna. Z bojevanjem proti sovražnemu železniškemu prometu na več odsekih južne fronte smo uspešno nadaljevali. Med Vitebskom in Polozkom smo zavrnili krajevne napade boljševikov in s topniškim ognjem razbili nared stojče čete. Visoko na Severu se je ob težavnih severnih vremenskih prilikah posebno odlikoval nek odred nemških bližinskih izvidnikov pod Hauptmannom Hoppejem.

Na bojišču pri Nettunu smo pri nekem podjetju udarnih čet razstrili več sovražnih bunkarjev in z leto majhnimi lastnimi zgubami uničili posadke v srditih bojih od moža do moža. Odred bojnih letalcev je z dobrim uspehom napadel položaje topništva in protiletalskega topništva. Nemški in italijanski lovci ter protiletalsko topništvo so nad Severno Italijo zbilj sedem sovražnih letal.

Dne 29. aprila so britanski lovski bombniki napadli v pristanišču St. Malo ležeč, razločno označeno nemško bolniško ladjo in jo poškodovali v večkratnem obstrelevanjem s krovnim orožjem. Pri napadu na kraje v zasedenih zapadnih ozemljih je sovražnik včeraj zgubil devet letal. Nekaj britanskih vzneširjevalnih letal je v pretekli noči odvrglo bombe na kraje v Zapadni Nemčiji.

V boju proti britansko-sovjetskemu oskrbovalnemu vezru sta potopila zračna orožje in vojna mornarica v mesecu aprila 23 trgovskih in prevoznih ladij s 153.820 brt, z bombami in torpedi pa pogodile in težko poškodovale nadaljnjih 34 ladij, skupno 227.000 brt. Smatra se lahko, da se je veliko teh ladij potopilo. Izmed sovražnih vojnih ladij je bilo potopljeno 27 rušilcev in sprem-

nih vozil, en pospravljač min in sedem brzih čolnov, poškodovanih pa pet rušilcev in devet brzih čolnov.

Nov val terorja v Južni Italiji.

Rim, 2. maja. 14 posebnih komisij s pretežno komunistično-židovskim zasedbo za sojenje tistih, ki so zavezniškim vojskim oblastiom ali novi Badoglijevi vladu sumljivi kot fašisti ali prijatelji fašistov kakor tudi kot izraziti italijanski nacionalisti, je povzelo svoje delovanje. Gre pri tem za tretji in po številu obsodb najobsežnejši val terorja, kar jih je bilo izvedenih po vpodu Anglo-Amerikanov v Južno Italijo. Postopanje očiščevalne komisije je označeno s sumrčno brutalnostjo. Potem ko je po prvih dveh valih terorja bilo odstranjeno fašistično vodstvo Južne Italije, pridejo sedaj pod obtožbo zlasti nameščenci, uradniki in predstavniki policije. Premeženje in posestva

obsojenih se konfiscira in stavi na razpolago komisiji, kateri člani imajo z tem možnost nagle obogatitve. Smrtnim obsodbam se v novijem času izogibajo, ker se likvidacija obsojenih lahko izvrši v koncentracijskih taborih, ne da bi vzbujala pozornost. Sodbe se glase vseskozi na deportacijo v koncentracijske tabora in večletno prisilno delo. Zlasti se boje sodnih dvorov v Neapelju, Beneventu in Tarentu, ki so v kratkem času obsodili skoro 500 oseb.

Severnoameriški nosilec letal torpediran

Tokio, 2. maja. S torpediranjem sovražnega nosilca letal, o katerem je v petek popoldne poročal cesarski glavni stan, je japonsko podmorniško orožje potopilo oziroma težko poškodovalo peto veliko vojno ladjo tega tipa od izbruhajočih vojne.

Kakor se dalje zve o tem zadnjem uspehu, se je napad izvršil pri belem dnevu med opoldanskimi urami vzhodno od Marshallovih otokov. Eden izmed obeh nosilcev letal, ki jih je tam napadla japonska podmornica, ki je operirala daleč od svojega oporišča, je bil dvakrat tako težko pogoden, da se je takoj pogrenil.

Anglija postala narod velikih dolžnikov

Andersonovi motni pogledi v bodočnost - „Ogromen eksport“ edina rešitev

Stockholm 2. maja. Državni zakladničar sir John Anderson je predložil Spodnji zbornici novi proračun za bodoče finančno leto in ga izčrpno pojasnil. Poslanci sami pa so se tako malo zanimali, da, kakor poroča neki švedski dopisnik, že 25 let ni bilo tako malo poslancev prisotnih, kadar je bil predložen proračun. Angleški časopisi danes izjavljajo, da državni zakladničar ni objavil nobene senzacije in da se drži proračun točno v okviru tega, kar se je pričakovalo. Ali je to pravilno?

Novi proračun ima 6 milijard funtov šterlingov izdatkov, to je povečanje za okrog 300 milijonov funtov v primeri z lanskim letom. V proračunu niso predlagani kakšni bistveni novi devki. Ali kar je državni zakladničar potem še povedal v svojem poslancu glede vojnofinančnega položaja Angleške, je uvaževanje vredno in je torej slabo zanimanje poslancev nerazumljivo. Končno bi moglo biti za Angleško posebno zanimivo, če poklicani minister v zbornici javno izjavlja, da je angleški finančni položaj v vsakem obziru katastrošalen in da je od nekdanje svet obvladajoče Angleške postal narod velikih dolžnikov, česar edina rešitev

bitev bi bila po njegovem mnenju v ogromnem — to se pravi utopiščino — povečanje vojnega eksporta v inozemstvo pri skrčenju importa na minimum. Ali vsak Anglež naj ve, da po tej vojni Anglia, pa naj se konča, kakor hoče, ne more pričakovati »ogromnega povečanja eksporta v inozemstvo. Zato bodo že Zedinjene države same skrebeli.

V pogledu angleške revščine je rekel sir John Anderson med drugim, da je bila Angleška v preteklem letu spet primorana, bolj kakor v preteklih vojnih letih, da je realizirala svoja dobroimetja v inozemstvu. Celotno je bilo 600 milijonov funtov inozemskih dobroimetij porabiljenih kot vojno plačilno sredstvo, in Anderson je rekel med drugimi: »Morali smo približno 90 odstotkov od celokupnih inozemskih dobroimetij Velike Britanije prodati našim zaveznikom. Večina z nimi združenih narodov bode potemtakem izšla iz te vojne v zelo močnem finančnem položaju. To je uspeh transakcij, ki jih je morala napraviti Angleška, da je mogla kriti svoje vojne izdatke, medtem ko bodo finančni položaj Angleške po vojni bistveno oslabljen. Druga svetovna vojna, o tem ne more biti nobenega dvoma, bo prinesla revolucionarno spremembo v finančni položaj Angleške v svetu.«

Končno je državni zakladničar govoril o preteži nevarnosti inflacije, ki jo je predstavil kot zelo akutno in resno. On je rekel: »Priznat moram, da z razvojem nisem zadowolen. Izdatki za življenske potrebe stalno naraščajo. Moramo napraviti konec, stalnemu povečanju denarnega obtoka, v nasprotju s primerom bo nastopila ogromna inflacija.«

Jedro tega, kar je rekel državni zakladničar je, da je Anglija postala narod velikih dolžnikov.

Grozoviti zločini poveljstva NKWD

Ponovni rop otrok - Ženske so vlačili

po tleh do smrti - Pretresljiva poročila

magale pri obnovitvi železniške proge. Protivno so v neki vasi počivali. Ženske so ostale na cesti brez hrane in brez požirka vode, zastražene po pripadnikih posebnega poveljstva. Ljudje NKWD so si med tem v neki kmečki hiši pripravili večerjo. Vsakihip se je pokazal kdo od plačancev, da je utrujenim in lačnim ženskam med grdimi psovkmami držal jedilo pod nos. Kmalu so se lovci na sužnje NKWD upijanili od vodke in so zavlekli posamezne ženske v hišo. Ženske, ki so se protivili, so bile na najsurovejši način posiljene. Obupajoči klici žen za pomoč so izvzenili, ne da jih je kdo slišal, ker vas je bila skorajda prazna. Med razgrajanjem in vpitjem so piani banditi NKWD pripeljali konja, ki se je, kakor je vse kazalo, izgubil od sovjetskih čet, ker je še s seboj vlekel opremo in prečko neke dvokolnice. Pod okolnostmi, ki se z besedami ne morejo opisati, so privlekli nekaj ženskih popolnoma nagih iz hiše in jih privezali na prečko. Konja so potem z udarci pognali v skok. Nesrečne žrtve so bile mrtve že po kratki progi, ko jih je povlekel konj.

Pri obupnem poskušu, da bi si rešila življenje, je očividno Sajčikova nekega rabila NKWD udarila v obraz. Njo so potem tudi zavlekli v hišo, na najgroznejši način zlostavljal in slednjič jo je več zločincev držalo na neki klopi. Razigrali so ji blazo in so ji z neko jedko tekočino in zarečimi želbi vletovirali na gornjem telesu bolestne znake. Ženska je omendela in so jo pozneje banditi vrgli za hišo. K sreči je v nočnem mrazu spet prišla k sebi, se skrila v nekem gozdu v bližini vasi in se je med najhujšim pomanjkanjem privlekla do fronte. Nemški vojaki so jo rešili, ko se je nahajala v bojnem pasu in se pri nemškem nasprotnem napadu skrila v nekem gozdičku.

Zdravnik v Lublju se sedaj bavijo s tem da bi ustanovili vrsto jedke tekočine, ki je bila uporabljena pri tetoviranju. Gre, kakor vse kaže, za neko novo sredstvo, ki ga uporabljajo zverine NKWD, da spačijo svoje žrtve za vse primere za vse življenje.

Zenske, ki so ostale, so gnali ves dan peč proti fronti, da bi, kakor je bilo rečeno, po-

Oberkommando der Wehrmacht je dne 30. aprila objavilo:

Pred Sebastopolom in ob spodnjem Dnestrju so tudi včeraj sovražniki napadi ostali brez uspeha. V Crnem morju je neka nemška podmornica potopila z močno zavarovanega konvoja eno obrežno tovorno ladjo in dva velika vlačilca. Zapadno od Sebastopolja je neko začilčno vozilo vojne mornarice uničilo en boljševiški čoln. Na bojišču pri Jasiju so izvršile naše čete, ki so jih odlično podpirali oddelki nemških in romunskih bojnih letalcev uspešne nasprotni napade. Uničile ali uplenile so 14 sovražnih oklopnjakov in 30 topov ter številna druga orožja. Med Karpati in zgornjim Dnjestrom je pridobil naš napad še več ozemlja kljub žilavemu odporu Sovjetov. Ogrski odredi so se ubranili močnih sovražnih nasprotnih napadov. Vzhodno od Polozka so spodleteli ponovni krajevni napadi boljševikov. Pri napadnih bojih jugozahodno od Kovla se je v zadnjih dneh posebno odlikovala rheinsko-moselska 342. pehotna divizija, ki jo vodi Generalmajor Nickel.

V mostišču pri Netinu ter na Italijanski južni fronti smo zavrnili sovražne sunke. Colni Italijanske flotilje MAS so pred Netinom potopili neko sovražno korveto. Sovražni nizki letalci so v Srednji Italiji z bombami in krovnim orožjem napadli nek razločno označen lazaret.

Prava divizija kozakov, ki je bila od začetka do 30. aprila na Zapadnem Balkanu

Sovjeti so posiliili Poljakinje

Budimpešta, 2. maja. »Nemški Ujsag« poroča iz Ljubljane: »V prostoru pri Tarnopolu so našli boljševiški vojaki alkohol, ko so plenili v vaseh Gaja in Vileki, približno pet kilometrov južno od Tarnopolja. Tako so planili na zaloge kmetov in so tudi s silo orožje izsiliili izročitev živil. Kmetje so se moralili s konji in vozovi uvrstili v sovjetske transportne kolone in oditi. Ko so poljski kmetje odšli, je popivanje prikelipo do viška. Sovjeti vojaki so tedaj začeli posiljevati Poljakinje. Zene, ki so se temu skušile upreti, so bile enostavno postreljene. Neki sovjetski podčastniki je hotel zaustaviti morilo s ciničnimi besedami: »Nikar jih takoj ne postrelite, one bodo še potrebne za sibirške rudnike.«

Otroci postreljeni v serijah

Ankara, 2. maja. Turški časnikarji v posebnih člankih objavljajo pripovedovanja romunskih beguncov, ki jim je uspelo po tvenem begu uititi iz pekla pri Odesi.

Ni nobenega dvoma, tako piše neki turški poročevalci, da vlada med prebivalstvom Odesa grozovita lakota, ki je nastala zaradi plenitve živil in samovoljnega požiga celih mestnih delov od strani Sovjetov. Poročila, ki govore o tem, da so bili otroci v serijah postreljeni, gotovo niso pretirana, saj poznamo sovjetske metode že iz Galicije. Cesta danes Romunija in Ogrska odločno zgrable za orožje, da branita domovino in svojce proti trumam, morajo Sovjeti to vedno lastni nezmožnosti, pridobiti si zasedeno deželo.

Severnoameriški časopis kritizira Moskvo

Madrid, 2. maja. Časopis v USA »American Mercury« analizira metode Moskve s prese netljivo jasnostjo. List se najprej pritožuje, da se Američani ne zgražajo radi upravljanja Poljske po Moskvi, ampak samo povešajo rame. Ta spăatenost je mogoča samo zato, da moža s ceste v Ameriki kaž male več zgodovinskih, etnografskih in vzhodnoevropskih problemih in ker je izpostavljen intensivni agitaciji v prid teritorialnim zahtevam Stalina.

Samo popolnoma nevešči pisci uvođnih člankov in radijski govorniki brez vsake odgovornosti so zmožni, označiti zahteve Moskve kot pravične. Sovjetska oblast v Vzhodni Poljski je bila samo »vrsta napak«. Veliko število prebivalcev ne samo Poljakov, ampak tudi Belorusov in Židov je bilo na živinskih vozovih zavlečenih v Sibir. Nad 1½ milijona Poljakov so Sovjeti na ta način izgnali iz domovine.

Severnoameriški časopis spominja, da je bila Sovjetska zveza po enoglasnem sklepu radi neopravilenega napada na Finsko, izključena iz ženevske zveze narodov. Je to reč popolnoma neodgovorno, ako radio in časopisi v Ameriki predstavljajo Sovjetsko unijo kot »zglednega člena« zveze narodov. List se energično obrača proti politiki, ki skuša, da bi se pozabili grehu Moskve, in označuje Stalina za »morilca atlantske listine«.

Uspešni nasprotni napadi pri Kovlu

Pridobitev svela med Karpati in zgornjim Dnjestrom — Veliki napad na Plymouth

Oberkommando der Wehrmacht je dne 30. aprila objavilo:

Pred Sebastopolom in ob spodnjem Dnestrju so tudi včeraj sovražniki napadi ostali brez uspeha. V Crnem morju je neka nemška podmornica potopila z močno zavarovanega konvoja eno obrežno tovorno ladjo in dva velika vlačilca. Zapadno od Sebastopolja je neko začilčno vozilo vojne mornarice uničilo en boljševiški čoln. Na bojišču pri Jasiju so izvršile naše čete, ki so jih odlično podpirali oddelki nemških in romunskih bojnih letalcev uspešne nasprotni napade. Uničile ali uplenile so 14 sovražnih oklopnjakov in 30 topov ter številna druga orožja. Med Karpati in zgornjim Dnjestrom je pridobil naš napad še več ozemlja kljub žilavemu odporu Sovjetov. Ogrski odredi so se ubranili močnih sovražnih nasprotnih napadov.

Vzhodno od Polozka so spodleteli ponovni krajevni napadi boljševikov. Pri napadnih bojih jugozahodno od Kovla se je v zadnjih dneh posebno odlikovala rheinsko-moselska 342. pehotna divizija, ki jo vodi Generalmajor Nickel.

V mostišču pri Netinu ter na Italijanski južni fronti smo zavrnili sovražne sunke. Colni Italijanske flotilje MAS so pred Netinom potopili neko sovražno korveto. Sovražni nizki letalci so v Srednji Italiji z bombami in krovnim orožjem napadli nek razločno označen lazaret

Pomorska bitka pred bretonsko obalo

Ob spodnjem Dnjestru dosežen popoln obrambni uspeh — 105 sovjetskih letal zbitih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 29. aprila objavilo:

Ob spodnjem Dnjestru so naše čete tudi včeraj proti silnim sovražnim napadom zoper priborile popoln obrambni uspeh. Na bojišču pri Jasiju se Sovjetom kljub temu, da so pripeljali nove sile in da so jih močno podpirali bojni letalci, zoper ni posrečilo, predeti naše položaje. Nemške in romunske čete so odstrelile deloma v uspešnih nasprotnih napadih večje število oklopnjakov in odbile vse sovražne napade. Pri hudih bojih zadnjih dni sta se posebno odlikovala nemški 208. grenadirski polk, ki ga vodi imenitni Ritterkreuz Oberst Fritz Müller, in romunski 11. konjiški polk, ki ga vodi polkovnik Cheruvin. Jugovzhodno od Kovla smo prejšnje dneve pridobljeno ozemlje očistili razkropljenih sovražnih sil in pri tem uničili neko obkoljeno boljševiško bojno skupino. Med približno 2000 ujetniki se

nahaja tudi en divizijski poveljnik s svojim štabom. Velike količine orožja in vojnega materiala so padle v naše roke. Krvave zgube Sovjetov so zelo velike.

Od 26. do 28. aprila so boljševiki zgubili 105 letal; v istem razdobju se ni vrnilo devet lastnih letal.

V Italiji se niso vršila nobena pomembna bojna dejana. Bojni letalci so v pretekli noči z dobrim učinkom napadli sovražne polo-

žaje in stanovnišča čet v mostiču pri Netunu.

Nad zasedenim zapadnim ozemljem smo včeraj uničili 11 sovražnih letal.

Pred bretonsko obalo je prišlo v minuli noči do pomorske bitke med torpednimi čolni in britanski rušilci. V trdem boju smo potopili nekega sovražnega rušilca razreda "Tribal" in pripeljali 47 mož posadke kot ujetnike. En lastni čoln je bil poškodovan.

V pretekli noči so sovražna letala odvrgla bomba nad Severozapadno Nemčijo.

Težka nemška bojna letala so nadaljevala s svojimi napadi na cilje ob angleški južni obali.

ZRCALO ČASA

K ponovnim napadom amerikanskih letal na dva japonska lazaretna broda javljajo japonski listi, da se je število po sovražniku napadenih japonskih lazaretnih brodov povzelo že na 13.

Gospodarski dopisnik londonske "Times" piše, narod Zedinjenih držav upa glede na invazijo na Čudež. Dejstvo, da se Nemčija kljub napadom bombnikov ni zrušila, ga je zelo iztreznilo.

V zadnjem času je bilo mnogo poljskih vojakov, ki služijo pri v Sovjetski zvezzi nehajoči se četah, spet zaprtih. Večina poljskih enot je bila razrožena.

V Alžiru je bil ustanovljen nov komunistični časopis z imenom: "Le Jeune Algérien". To je že tretji komunistični list v Alžiru, ki naj predvsem "vzgaja in orientira mladino. Argentinski državni tajnik za vzgojo je odredil, da morajo biti vsi komunisti o priliku neke velike preiskave, katera se razteza na 40.000 članov, izločeni iz učiteljstva.

Führerjeva zahvala

Führerhauptquartier, 2. maja.

Führer daje na znanje: Povodom mojega rojstnega dneva mi je bilo namenjenih toliko dobrih želja, da mi je nemogoče, da bi se v vsakem poedinem primeru osebno zahvaliti.

Prosim torej tem potom vse one, ki so mi poslali voščila k rojstnemu dnevu, da sprejemajo mojo prisrčno zahvalo.

pod: Adolf Hitler.

Pleniti, izgnati, ustreliti...

Konstanca, 2. maja. V luku v Konstanca se je zatekel neki motorni čoln, ki je imel razobeseno belo zastavo. Kako se je izkazalo, je šlo za čoln, s katerim so pobegnili iz Odesa romunski težko ranjeni pater Virgil Garou in dva romunska trgovca Matei Florescu in Grigore Rosu z ženami. Bili so popolnoma izvršani in so sporočili, da ljudje v Odesi trpe veliko lakoto. Sovjetske trupe, ki so izzadrane udrle v mesto, so takoj začele pleniti mesto, ne da bi jim to zabranili njeni poveljniki. Kdor se je tudi samo z besedami zoperstavljal, so ga sovjetski marodjerji ustrelili. Z besno jezo in divjim sovraštvom so nastopili proti Romunom. Mnogo hiš Romunov je bilo začehanih, med drugimi tudi njihove. Samo na ta način, da so se več dni skrivali v nekem podzemskem hramu v bližini luke, so se rešili pred izgnanstvom v notranjost Rusije. Nekega večera, kmalu po nastopu teme je pristal v njihovi bližini nek motorni čoln Sovjetov, ki so kmalu načeli pijačevanje v neki v bližini ležeči hiši. To priložnost so izkoristili, da so s čolnom ušli iz luke. Obalne straže so na njej divje streljale, žarometi so jih iskal, all končno jim je le uspelo priti na odprto Črno more. Pater Garou je pri begu dobljil strel v pleča.

voj socialnih ustanov nemških železnic, od kar je prevzel vodstvo nemške države Adolf Hitler, ki je v Nürnbergu izjavil, da so nemške državne železnice najbolj socialna ustanova na svetu. — Ustanovila pa se bo še kuhinja za vlakospremno osebje v glavnem kolodvorskem poslopju in nato sčasoma in po možnosti še kuhinje na drugih postajah. — To je razen boljševanja prejemkov železniškega uslužbenstva prva socialna ustanova, ki ji bodo pa sčasoma sledile še druge.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärtner GmbH, Kärtnerstrasse, — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitman, — Haubtschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenseite Nr. 1 verfügt.

*Na zdravje! je reklo, ko je bil napolnil kozarca.

*Sedemnajst! je odgovoril Rudolf, in oba mlađa moža sta pila.

*Sijajno dekle, to Flora! je reklo Peter.

Rudolf je pokazal na steklenico.

*Osemnajst! je zahteval, *takrat se bom opogumil. Nato bom obiskal Fani. Oženjen sem z njo. Saj ti je znano, kajne?*

Ni ostalo neopaženo, je odgovoril Peter. *Udeležil sem se svatbe! Tu, osemnajst!*

Na zdravje!

Na zdravje!

Oženjen sem z njo. S Fanil

Točno! Jaz lahko to izpričam!

*Zabavno je to, tako zakonsko življenje je menil Rudolf. *Soglašam!*

Močno dobre volje sem, je sporočil Rudolf. *Svatba in drugo. Opazna zadevščina.*

Dvajsetega je spraševal Peter.

Dvajsetega!

Na zdravje!

Oženjen sem s Fani. Saj mi bom voščit lahko noč. Saj ne ugovarjaš!

Soglašam!

*Rudolf je korakel trd kakor deska iz sobe in se premikal v smeri proti Faninim sobam.

Neka vrata so se odprla, in grofica Koray je pomolila svojo glavo ven.

Gospod Barna, kaj naj to pomeni? je zimela strogo.

(Daleč prihodnji)

Napadi pri Sebastopolu so se zrušili

Predor skozi sovražni položaj pri Kovlu — 68 sovražnih letal sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 28. aprila objavilo:

V prostoru pri Sebastopolu so se v združenemognu vse orožji zrušili krajevni napadi boljševikov. Unteroffizier Winter iz nekega grenadirskega polka je 23. in 24. aprila uničil 18. Unteroffizier Reder iz nekega oddelka lovcev na oklopnjake pa 16 oklopnjakov. Ob spodnjem Dnjestru je sovražnik ves dan zamen poskušal razširiti svoja mostišča. Severno od Jasija smo v trdih bojih onemogočili ponovne prodorne poskuse močnih sovražnih sil.

Jugozahodno od Kovla so odredi vojske in Waffen-SS z odlično podporo zračnega oružja predali na globoko razčlenene sestave sovražnih položajev in vrgli Sovjetov nazaj do odseka Turia. Odredi težkih bojnih letal so se v pretekli noči bojevali proti oskrbovalnim zvezam Sovjetov v prostoru pri Sarnih. Visoka na Severu smo zavrnili več z močno pripravo topništva izvajanih sovražnih sunkov z visokimi zgubami Sovjetov. Pri napadu sovražnih letal na nemški konvoj pri Bodoe, o katerem je bilo javljeno 26. aprila, se je povisalo število po enotah volne mornarice sestreljenih letal na 11.

Iz Italije poročajo le o živahnem delovanju lastnih udarnih čet. Več sovražnih sunkov

Vesti iz Ljubljane in okolice

Morlec dra. Natlačena med stiskimi tolovaji. Pred velikonočnimi prazniki je pribrežalo v Ljubljano zopet več prisilno mobiliziranih, ki so jih proti njihovi volji odvedli v gozdove tolovanj. Tako je prišlo tudi nekaj znanih mladičev iz okolice Štićne. Pripovedujejo mlačik zanimivega o dvajanju in obnašanju tolovanje po stiski okolici. Najbolj zanimivo je, da so ti prisilno mobilizirani spoznali nekega tolovaja, ki sam pripoveduje ali se vsaj baha, da je on izvršil celo vrsto umorov v Ljubljani. Tako je umoril univ. prof. dr. Ehrlicha in akademika Roja, akademika Kiklja in preoblegčen v duhovnika tudi bana dr. Marka Natlačena. Sam se je bahal, da je nameraval že dvakrat izvršiti atentat na škofa dr. Rozmana, toda ni ga mogel dobiti na cilj. Tudi drugi tolovaji iz njegove okolice so trdno preprčani, da je on pravi morlec navedenih uglednih osebnosti v Ljubljani, ki pa ima na vesti še celo vrsto drugih umorov in napadov, takoj v Ljubljani kakor na deželi. Pravega imena tega morlica stiski okolici ne vihne, ker sploh ni običajno, da bi se izdajali ti tolovaji pod pravim imenom, toda med stotinami prisilno mobiliziranih bi vsakdo tega proslilega morilca takoj spoznal. Pravična kazenska temu morilcu tako in tako ne uide, zakaj božljmilni še meljejo.

Takoj, gospod! Ali naj prinesem sodavico?

Sodavico, Martin? Ali naj bo to kakšno prokletno namigavanje? Vi vendar veste, kaj je zgodilo. In vrag naj vas vzame, če se ne vrnete v petih minutah z veliko steklenico viskija, z največjo, ki jo morete najti v gradu!

Takoj, gospod, podviral se bom! reče Martin in odhiti.

Rudolf strašno zakolne; si strga ovratnik in ga vrže v kot ter se končno z vzdihom zvrne v stol.

Napisil se bom, da mi bo kar pri učenih ven teklo govori z mrko odločnostjo.

Flora in Flora sta preiskala lovske kočo grofa Kalotaja od vrha do tal, a niti kočka izginula postelje nista našla.

Da, da, draga moja sostorilka, reče Peter Flori, *najnjo podjetje se bo, kakor vse kaže, končalo s polom. Preostane name samo še soba, v kateri ležita Kalotaj in njegov služabnik. In če postelje tudi tam ne najdeva, si lahko zataknova iskanje za učesa.

No pa pojdičas, ukaze razočarana Flora. Toda, nobenega upanja nimam več, da bi tam kaj našla. In razen tega sva storila nekaj strašnega: vdrila sva v hišo, napadla prebivalce te hiše in s tem zagrešila kaznivo dejanje. Nihče ne sme zvedeti, da sva bila midva vložilca. Mislim, da dobiva vsak mesec dni zapora.

Moja draga sokrivka, de Peter, *če meata, da se za to kaznivo dejanje — namreč

sten zglid je treba omeniti Urško Penetovo, ki je te dni praznovala svoj 85. rojstni dan in 62 letnico, odkar je nepretrgano v službi enega podjetja. Doma je iz Št. Lamberta pri Litiji. Ob svojem 23. letu je prišla v Ljubljano in stopila v službo pri staroznani Anžičevi gospodinstvi, po domače pri Ozbirniku na Poljanskem cesti 68. S svojim zvestim srcem, zdravim razumom in pridnim rokami je priraslila k družini in tako se danes marljivo opravlja svoja dolžnosti. Pridno delo je do pozne starosti ohranilo celo v zdravju.

Urška se izven svojega domačega delokroga zanima za vse dogode

ke doma in po svetu in še vedno čita brez načinka.

Kot izvrstna kuharica opravlja vse svoje gospodinje gdč. Mice Ozbirnikove in vse gostov.

Otvoritev dveh železniških kuhinj. Na Hitlerjev rojstni dan se je na ljubljanskem glavnem kolodvoru izvršila svečana otvoritev dveh železničarskih obratnih kuhinj. Od teh se nahaja prva za kulinico na glavnem kolodvoru, druga pa na šišenskem kolodvoru. Svečanost otvoritve se je pričela opoldne z godbo železničarskega društva »Slogec in s pesmijo »Oj Triglav moj dom«, ki jo je lepo zapelo pevsko društvo železničarjev. Navzoči so bili tudi člani nemške delegacije, ki je dodeljena ljubljanski železniški direkciji. — Višji svetnik g. dr. Scholze je orisal ustanovitev in ogromni raz-

Zdaj bova pa šla, je rekla Flora s prevarjeno globokim glasom.

*Dobro! Peter je vlijudo voščil v hiši ostalima prebivalcem hiše lahko noč, in ob vložilca sta stopala po stopnicah navzdol ter zapustila hišo.

*Zdaj pa le hitro proč! je rekla Flora, ki jo je nadomoma bilo hudo strah.

Eno minuto pozneje je odrzel avto z zasečenimi lučmi.

In ko sta se nahajala na deželni cesti, je Flora nadomema vzkliknila: *Gospod Bautz, sedaj sem se spomnila! Poslušajte. Tam zavaj v parku se nahaja star vodnjak na vlek, ki ga ne uporabljajo več. Bože mill, kaj pa če sta Kiš in Kalotaj prav tja notri vrgla dele razstavljene postelje? Gospod Bautz, je pristavila Flora čisto razburjena, *pazite, jutri bava našla razstavljeno posteljo z nebom v vodnjaku na vlek!*

Jutri preiščeva vodnjak na vlek! je obljubil Peter.

Po tem razburjivem in napornem vložilskem delu je Peter ob dveh ponoči vstopil v sobo, v kateri je na kohalamskem gradu prebival.

Jedva je prizgal luč, že so se odprla vrata sosednje sobe, in Rudolf je priklovoratl.

*Zenitev je krasna stvar, je pel Rudolf. *Cudovita*, je pristavil srdito hehetajoč in se usedel na stol.

Peter je motril prijatelja.

Lepo, je ugotovil potem stvarno, *vidim, sinko moj, imaš ga že pod kapo. Koliko kozarcev in česata?*

Šestnajst viskijev je naznani Rudolf v brzjavinem slogu.

Ehrung der Reichssieger im Kriegsberufswettkampf 1944

„Die Fähigsten an die Führung“

Ansprachen von Reichsleiter Dr. Ley und Reichsminister Bäke

Dresden, 2. Mai. In einem sich ständig steigernden Ausmaß treten in jedem Jahr die jugendlichen Schaffenden aller Berufe unserer großdeutschen Volksgemeinschaft zum Berufswettkampf zusammen, um ihre Kräfte und ihr Können zu messen. Gerade im fünften Kriegsjahr ist der Reichsberufswettkampf der deutschen Jugend zu einer Kundgebung des Leistungswillens und der Einsatzbereitschaft unserer Jungen und Mädel geworden. Aus rund 2,5 Millionen Teilnehmern am Kriegsberufswettkampf 1944 setzten sich im Laufe der Orts- und Gauwettkämpfe 373 Reichssieger und -siegerinnen an die Spitze, die am Freitag durch Reichsorganisationssleiter Dr. Ley, Reichsjugendführer Axmann und Reichsminister Bäke in feierlicher Weise geehrt und ausgezeichnet wurden.

Am 28. April wurden die Reichssieger und -siegerinnen in Anwesenheit führender Vertreter aus Partei, Staat, Wehrmacht und Wirtschaft im Rathaus von Oberbürgermeister Dr. Nieland empfangen, der Reichsorganisationssleiter Dr. Ley wie auch Reichsjugendführer Axmann und Reichsminister Bäke, in deren Begleitung sich Reichsstatthalter Gauleiter Martin Mutschmann und der Kommandierende General und Befehlshaber im Wehrkreis IV, General der Infanterie von Schwedler befanden, herzlich willkommen hießen.

Von einem Reichssieger zum anderen schreitend zeichnete Dr. Ley die hier angetretenen Besten der Berufsjugend durch ehrende Worte aus und überreichte ihnen die Siegerdiplome und -abzeichen. Reichsjugendführer Artur Axmann beschloß den feierlichen Empfang mit einer kurzen Ansprache, in der er darauf hinwies, daß die Jugend sich freiwillig dieser großen Leistungsprüfung unterzogen habe und somit der Reichsberufswettkampf den Ausdruck des geschlossenen Willens zur Leistung darstelle.

Reichsorganisationssleiter Dr. Ley:

Durch den Reichsberufswettkampf wird das nationalsozialistische Ziel verwirklicht, das zu den höchsten Idealen der Staatspolitik gehört. Es wird in Zukunft keinen Deutschen mehr geben, der behaupten kann, daß er, obwohl zu höchster und zu großer Verantwortung befähigt, verhindert gewesen sei, das zu werden, wozu er das Zeug in sich trage. Alle deutschen Jungen und Mädel können am Reichsberufswettkampf teilnehmen und damit die Leiter besteigen, die sie über den Orts-, Gau- und Reichsentscheid zum Reichssieger emporklettern läßt. Haben sie in unermüdlicher Arbeit und beharrlicher Zähigkeit die letzte Stufe erreicht, so sorgen Partei, Staat und Wirtschaft dafür, daß den entdeckten Talenten und den begabten Jungen und Mädeln genügend Mittel zur Verfügung gestellt werden, um ihnen jede Förderung zuteil werden zu lassen, die die Kraft ihres Könnens und ihrer Fähigkeiten verlangen können.

Die bolschewistische Nivellierung geht so weit, daß die Arbeiter, die es in ihrem Fach zu überdurchschnittlichen Leistungen gebracht haben, als lästig empfindet und in einen anderen Beruf versetzt, wo sie wieder von vorne anfangen müssen. In den Geldsack-Plutokratien unterdrückt die Armut, Fähigkeit und Persönlichkeit. Wir Nationalsozialisten dagegen handeln aus der Erkenntnis, daß die gewaltsame Niederhaltung der Begabten und Fähigen allmählich zu einer Rebellion führen muß. Wir geben daher jedem Deutschen die Chance für seine persönliche Entwicklung. Je höher die Rasse steht, um so schwerer ist ihr Existenzkampf, um so größer aber auch die Mittel, die ihr die Natur mitgibt. Es liegt an uns, diese natürlichen Abwehr- und Verteidigungsmittel zu entdecken, zu heben und zu fördern. deshalb wird sich das Volk behaupten, und demjenigen wird die Führung zufallen, dem es gelingt, alle Fähigkeiten seines Blutes und seiner Rasse so einzusetzen, daß sie den höchsten Effekt in diesem Existenzkampf darbieten kann. Deshalb muß unsere Parole lauten: Die Besten an die Führung und die Fähigsten an den Platz, den sie ausfüllen können.

Man kann heute schon ohne weiteres sagen, daß Deutschland durch seine Maßnahmen auf dem Gebiete der Berufserziehung durch Einrichtung von vielen Tausenden von Lehrwerkstätten, durch Erstellen-

Dr. F. J. Lukas

Deutsch für Fortgeschrittene

11. STUNDE.

Die Gäste der Buche.

Mietgäste vier im Haus
Hat die alte Buche.

Tief im Keller wohnt die Maus,
Nagt am Hungertuch.

Stolz auf seinen roten Rock
Und gesparten Samen,

Sitzt ein Prozt im ersten Stock:
Eichhorn ist sein Name.

Weiter oben hat der Specht
Seine Werkstatt liegen,
Hackt und zimmert kunstgerecht,
Daß die Späne fliegen.

Auf dem Wipfel im Geäst
Pfeift ein winzig kleiner
Musikant froh im Nest.
— Miete zahlt nicht einer.

Rudolf Baumbach.

Mietgast, der — gostač
am Hungertuch nagen — stradati
stolz auf etwas sein — ponosen biti na kaj,
ponasati se s čim

sparen — varčevati, štediti
Samen, der — same
Protz, der — nadutež, bahač

Eichhorn, das — veverica
Specht, der — žolna
er hat oben die Werkstatt liegen — zgoraj je
njegova delavnica

hacken — sekati, kljuvati
zimmern — tesati
kunstgerecht — umeten, umetniški

Span, der — tr(e)ska, ostružek
Geist, das — veje, vejevie
Miete zahlen — plačati najemnino

10 Wörter, die Sie lernen sollen:

1. Pfütze, die — mlak(uz)a, luža

2. Pilz, der — goba, gliva

3. Pinsel, der — čopie

len von einheitlichem Lehrstoff und durch den Reichsberufswettkampf zum ersten Berufsland der Welt geworden ist. Hierin ist auch unser Vorsprung in der Leistung gegenüber unseren Gegnern zu suchen. Wem es erst bedenklich erscheint, im fünften Kriegsjahr einen Reichsberufswettkampf durchzuführen, ist durch die Tatsache eines Besseren belehrt worden. Die Jugendlichen von 16, 17 und 18 Jahren, deren Blick naturnotwendig auf ihr kommendes Soldatentum gerichtet war, wurden durch den Reichsberufswettkampf wieder enger mit ihrem Arbeitsplatz und ihrem Beruf verbunden und brachten es dadurch zu ganz erheblichen Leistungen. Die ältesten Meister und Fachleute im Betrieb stellten sich als Bewerter freudig zur Verfügung, und es war für jeden eine Ehre, Leistungsbewerber im Reichsberufswettkampf zu sein. Jetzt, nachdem der Reichsberufswettkampf 1944 abgeschlossen ist, können wir mit Genugtuung feststellen, daß er überhaupt den größten Erfolg gezeigt hat, den bisher ein Reichsberufswettkampf hatte. Reichsminister Bäke:

Um die Schöpferischen und Leistungsfähigen, Einsatzbereiten zu erkennen, um diese Menschen auf allen Gebieten unseres Lebens zur Führung zu bringen, ist der Kampf notwendig, denn der Kampf ist die Voraussetzung jeder Auslese. Er macht erst innerhalb eines Volkes diejenigen sichtbar, die als die besten zur Führung berufen sind.

Es genügt uns nicht eine solche Auslese nur auf einem Lebensgebiet durchzuführen. Deshalb verlangen wir von der deutschen Jugend, aus der heraus sich

die Führungsschicht des deutschen Volkes dauernd ergänzt, nicht nur politische Tugenden, sondern ebenso höchstes Können im beruflichen Leben und in der beruflichen Arbeit. Das gilt für alle Berufe, insbesondere aber für die Landarbeit, die gerade heute ein vielseitiges Berufswissen voraussetzt. Hier um so mehr, als kaum ein Beruf in der Vergangenheit so zurückgesetzt wurde wie die Arbeit an der Scholle. Deshalb liegen gerade hier die größten Aufgaben vor uns. Je größer aber die Aufgaben sind, die uns in Europa gestellt werden, um so größer müssen die Leistungen jedes einzelnen im Dienste der Nahrungsfreiheit unseres Volkes sein. Hier ist der Kriegsberufswettkampf zu einem entscheidenden Faktor für das bürgerliche Berufserziehungswerk geworden. Die Berufserziehung ist heute neben der Wehrerziehung das Kernstück des Kriegseinsatzes der deutschen Jugend.

Nahrung ist eine der wichtigsten Waffen im Kampfe gegen unsere Feinde. Sie hat in diesem Kriege die Aushungerungspläne unserer Feinde zunichte gemacht. Unser Landvolk und mit ihm seine Jugend muß auch weiterhin mit allen Mitteln bemüht sein, die Ernährung für Front und Heimat zu sichern.

Die ländliche Jugend ist diesem Ruf mit Begeisterung gefolgt. Wenn 1934 67.000 Jungen und Mädel vom Lande am Reichsberufswettkampf teilnahmen und 1938 bereits 290.000, so haben sich im Kriegsjahr 1941 über 600.000 Jungen und Mädel der Gruppe Nährstand freiwillig zu diesem Leistungskampf zusammengefunden. Was beweist, daß gerade unsere ländliche Jugend von dem kämpferischen Gedanken unserer Zeit und vom Willen zur Leistung im Dienste der Volksgemeinschaft beseelt ist. Diese Haltung unserer Jugend zur bürgerlichen Arbeit in ihrer ganzen Härte, aber auch in ihrer Schönheit bedeutet einen großen Erfolg der gemeinsamen Erziehungsarbeit von Partei, Hitler-Jugend und Reichsnährstand.

Ihr jungen Menschen, so schloß der Minister, die ihr nun als Reichssieger vor uns steht und darüber hinaus alle ihr Jungen und Mädel, die ihr in den Gauen den Sieg errungen, habt euch nicht nur die verdiente Anerkennung eurer Leistung erkämpft, sondern damit zugleich die Verpflichtung übernommen, weiterhin für alle eure Kameraden sichtbar eine Mannschaft der Leistung zu bleiben.

Partner: Moskau-Washington

Stärkere amerikanisch-sowjetische Annäherung ohne England

Stockholm, 2. Mai. (Eigenbericht.) Ein sowjetischer Marinesachverständiger bezeichnet in der Moskauer Presse den Umstand, daß England seine Stellung als erste Flottenmacht der Welt an die Vereinigten Staaten haben abtreten müssen, als einen Tatbestand von größter politischer und strategischer Bedeutung. Dieser Sowjetmann unterläßt es natürlich nicht, den beiden Flotten vorzuhalten, daß sie bei ihrer Größe zusammengekommen ohne weiteres in der Lage seien, auch bei Fortsetzung von Operationen im Pazifik die zweite Front gegen Europa zu ermöglichen. Vor allem liegt ihm daran, den Engländern zu bescheinigen, daß sie zur See von ihrer früheren Machtstellung heruntergehen müssten.

Warum die sowjetische Presse dies gerade gegenwärtig derartig unterstreicht, ist leicht ersichtlich aus der amerikanisch-sowjetischen Annäherung. England hat gegeben, was es konnte; jetzt geht es dem Kreml um die größere und für die Zukunft wichtige Gunst der Vereinigten Staaten, die Engländer erhalten verächtlich bescheinigt, daß sie als Macht nicht mehr soviel wert sind, wie sie beanspruchen möchten. Den Amerikanern wird bescheinigt, daß sie sehr wohl über England hinweg auf Teilung der Welt mit den Sowjets zusammenspielen können.

Das verstärkte Drängen in USA nach endgültiger Annexion der den Engländern abgelisteten Stützpunkte ist nichts anderes als ein Ausfluß des neuen Machtgefühls. Ursprünglich ging die Beirerung Englands und die Aufsaugung des Empire als ein stillschweigender, noch einigermaßen verborgener Etpresser- und Gangsterakt vor sich, jetzt aber wandelt sich das Bild, und man macht aus der Leichenfelderei offizielle Politik, wie gesagt durchaus in Übereinstimmung mit den Sowjets.

Einer der republikanischen Präsidentenschafts-

kandidaten Bricker, Gouverneur von Ohio, erklärte soeben in einer offenerherigen Rede, es sei jetzt Zeit, daß ein amerikanischer Präsident für die Rechte der Vereinigten Staaten spreche und hielte, unterstützt von dem Kongreß, die Beibehaltung der mit amerikanischem Geld gebauten strategischen und militärischen Stützpunkte und Flugplätze verfechte. Die Zeitschrift "New York u States and News" entdeckt bei einer Untersuchung der gleichen Frage, daß die Interessen der Vereinigten Staaten sich praktisch genommen über den ganzen Erdball erstrecken. Das Blatt stellt eine sogenannte Maximaliste nordamerikanischer Nachkriegsinteressen auf, deren Punkt 1 lautet: Als Hauptaufgabe sei zu betrachten, daß die Vereinigten Staaten nicht etwa aus jenen Positionen verdrängt würden, die vital seien für ihre Verteidigung. Als Hauptbeispiel wird Dakar im früheren Französisch-Westafrika genannt, das als „Kontrollpunkt“ für die Zufahrtswege zur westlichen Halbinsel nicht mehr aufgegeben werden dürfe. Roosevelt denkt aber an Madagaskar, Neu-Kaledonien, Französisch-Guayana usw. Daher verweigert Hull die An-

4. plagen — nadlegovati, mučiti
5. planlos — brez načrta, na slepo, tjavdan
6. Platte, die — plošča
7. Platz, der — kraj, mesto, trg, prostor

8. platzen — razleteti se, razpoločiti (se)
9. plaudern — kramljati
10. plötzlich — nagel, nenaden; adv. hipoma, nemadoma

Und die Sätze dazu:

Po dežu nastanejo na cestah luže.

Na jesen gredo ljudje v gozd (iskat) nabirat gobe.

Vsakemu alkarju je treba čopiča.

Ob jezeru nadlegujejo človeka poleti večkrat komarji.

Sovražniki so brez načrta (tjavdan) streljali v eno smer.

Kuham si svoj zajtrk na električni plošči.

Vsak kraj ima svoj velik trg.

Prosim, naredite prostor (umaknite se).

Ta zabol zavzame veliko prostora.

Da sem jaz na vaše mimestu, bi delal (ravnal) drugade.

Zadeli smo pri vožnji na velik kamen in tu se je razletelo kolo voza.

Pridite prosim, k meni, da bova nakoliko po-kramljala o raznih rečeh.

Nenadoma je pobledel, se zvrnil in bil mrtev.

erkennung des Gauls, den er weiter auszuländern trachtet. Einer der Gründe der Roosevelt'schen Abneigung gegen die Gaulie liege, so behauptet das USA-Blatt, in der Gaulies Anspruch auf Wiederherstellung des ganzen französischen Kolonialreiches. Ferner werden die früheren englischen Besitzungen in Westindien und Britisch-Guayana genannt. Hier handelt es sich um die bisher „gepachteten Stützpunkte“. Aber, so wird hinzugefügt, der Krieg habe erwiesen, daß Hongkong, Singapur und Birma für die Vereinigten Staaten ebenso lebenswichtig seien wie für England. Als weitere Interessensphären für USA werden aufgezählt: das vormalige Niederländisch-Indien, Grönland, Island und die Azoren.

Schwedische Darstellungen aus London deuten an, daß auch sonst gewisse Unterschiede zwischen der englischen und amerikanischen Außenpolitik beständen, beispielsweise den Neutralen gegenüber, und zwar zum Teil wegen der verschiedenartigen Nachkriegszielsetzung. Überall treten heute die Vereinigten Staaten als der aggressivere und offen imperialistisch eingestellte Faktor in Erscheinung. Es gehört zum Bild, daß Stettinius bei den Besprechungen mit dem Sowjetbotschafter Gusew, einer Londoner Meldung des „Dagens Nyheter“ zufolge, die ausdrückliche Zusicherung gegeben hat, daß England und USA in keiner Weise Abmachungen eingehen würden, die irgendwo gegen die Sowjetunion gerichtet wären. Stettinius dementierte in diese Form auch Gerüchte über ein neues englisch-amerikanisches Bündnis.

Die Gerüchte darüber, daß mindestens England seinerseits eine besondere neue Verteidigungsabmachung mit den Vereinigten Staaten angestrebt habe, halten sie jedoch. Einer der Fürsprecher solchen Zusammenwirkens ist in USA der Ohrfeigengeneral Patton, der nach seiner Wiederauferstehung in Washingtoner Kreisen sofort von neuem Anstoß erregt hat durch seine Erklärung, es sei die Mission der Völker Englands und Amerikas, die Welt zu beherrschen. Diese Offenbarung, die ja auf die Sowjets nicht gerade sympathisch wirken kann, hat Proteste ausgelöst, da Pattons unglückliche Ausdrucksweise bei den Verbündeten Mißvergnügen hervorruft müssen. Roosevelt hat den Sturm zu beschwichten versucht, indem er an die Vordringlichkeit der Kriegsführung gegen Deutschland erinnerte. Die neueste Konzession Roosevelts an die Sowjets besteht in einem weitgehenden Sprechverbot für den finnischen Gesandten in Washington. Dem „Svenska Dagblad“ zufolge darf er keine Pressevertreter mehr empfangen und keine Kommunikés ausgeben.

Vernichtung einer Kavallerie-Division

Berlin, 2. Mai. Wie der Wehrmachtbericht vom 25. April meldete, wurde südwestlich Kowel die Masse einer sowjetischen Kavalleriedivision vernichtet. Dies war das Ergebnis eines fast zehntägigen, durch übersichtliche Wälder und versumpftes Gelände erschwertem Kampfes.

In dem bereinigten Kessel wurden über 3000 tote Bolschewisten gezählt. Außerdem verlor der Feind 38 Geschütze, 88 Maschinengewehre und Granatwerfer, 208 Fahrzeuge, mehrere hundert Pferde, ein Pferdelazarett mit 100 Verwundeten, 466 Gefangene und große Mengen an Munition, Gerät und Lebensmitteln.

England verweigert Navicerts

Stockholm, 2. Mai. Die Handelsverbindungen zwischen Portugal und Irland wurden unterbrochen, da die englischen Behörden sich weigerten, Navicerts für nach Lissabon bestimmte Schiffe auszustellen, teilen die irändischen Zeitungen am Mittwoch nach einer „Associated-Press“-Meldung aus Dublin mit. Schiffe, die zwischen Irland und Portugal verkehren, wurden ausgelegt und die Besatzungen abgemustert. Ein irändisches Blatt weist darauf hin, daß eine längere Dauer dieser Unterbrechung ernste Folgen haben könnte, da Weizen, Papier und eine Menge Rohstoff für den irischen Freistaat von Amerika nach Lissabon verschifft und dort auf irändische Schiffe umgeladen werden. Ohne Navicerts aber könnten diese die englischen Blockadelnien nicht passieren.

zu einem Zentner von ihrem Körpergewicht verlieren und infolgedessen dann in einen acht Tage dauernden Erschöpfungszustand versinken?

... daß bereits im Jahre 1895 der erste Entwurf eines Zeppelin-Luftschiffes vollendet und ein Reichspatent darauf erteilt wurde?

... daß schon vor acht Jahrzehnten die erste freiwillige Feuerwehr in München gegründet wurde? Die Veranlassung hierzu gab ein Großfeuer, das die Unzulänglichkeit der bisherigen Löscheinrichtungen bewies?

... daß in dem thüringischen Städtchen Steinach der letzte Griffelmacher starb, der sein uraltes Gewerbe noch mit der Hand betrieb?

... daß ein Hamburger Schuhmachermeister in langwieriger Präzisionsarbeit ein Paar Miniaturschuhe von nur zwei Millimeter Länge hergestellt hat?

... daß schon der Höhlenmensch, wie neue Funde beweisen, die Kunst des Gerbens beherrschte und hierzu frische Bärenschädel oder markhaltige Langknochen verwandte?

... daß im Ostindien eine gef

Pisma iz krogov naših bralcev:

Oče je govoril s svojim ujetim sinom

„Oče, zakaj ste mi dovolili v pogubo?“ — Kako gleda domaćin na gorenjske probleme.

Nedavno sem govoril z neko znano osebo iz Ljubljane, ki mi je pripovedovala, kako se pod vodstvom nemških oblasti urejuje zasezeni red v ljubljanski provinci. Posebno so vidni velikanski uspehi na socialnem polju. Vprašal sem ga, kako je ta velikanski preobrat mogoč, ko je ravno ljubljanska provinca, zlasti Ljubljana, veljala za glavno gnezdro upornikov proti novemu redu Evrope. Odgovoril mi je slediće: Ob razsuti Jugoslavijo nas je našla usoda v politični razvojenosti. Vsak je bil pametnejši od drugega, kako rešiti situacijo. V resnicu smo iskali, katero korito bo bolje neslo. Ne za narod, za osebno korist nam je bilo. Če pogledamo nazaj, vidimo na javni pozornici same koristolovce in šarlatane, katerih glavni cilj je bil, iz vseh mogočih virov hrpati osebno korist. Ni jih bilo sram, prejemati za svoja izdajalska dela iz komunistične kakor tudi iz angloamerikanske blagajne Judežev denar. Obenem so z vso rafinirnostjo zasedli vse najboljše službe in pridobitna mesta. Lahko je bilo njim, brezkrbno živeti in zapravlji, istočasno pa slepitи narod. Tako smo postali nazadnje duševno slepi narod. Ta grozni udarec usode »duševna slepotă« je občutila naša provinca z vsemi strahotnimi posledicami. Hvala Bogu, preboleli smo to strašno bolezen po toliko nevarnih operacijah. Pravi čudež je, kako hitro se vraca na ves narod potrebna gospodarska in politična konsolidacija. S polno paro se obnavlja, kar je bilo uničenega po naših zaslepiljenih bratih. Poudariti moram: vsa ta obnova je mogoča, ker nam stoji čvrsto ob strani in nas ščiti Velika Nemčija, in kar je najbolj važno, da obnavljamo po njenih najboljših načrtih. Majhni smo ostali, ali Velika Nemčija nam je garant, da ostanemo, če tudi najmanjši narod v Evropi.

Globoko so me dirnile besede človeka, ki je stal svoječasno v prvih vrstah Sokola in JNS. Po zasedbi si je opomogel na črni borci z brezvestnimi dobički do ogromnega premoženja. Nato je podpiral, zaslepil po lažnemu sovražni propagandi, rdeči tabor iz strahu, da ga ne bodo ubili kot buržuja. Se več, svojemu lastnemu sinu je dovolil, da je odšel k upornikom v vrste OF.

Po kratkem presledku mučnega molka, ko ne moreš verjeti, da je mogoč tolik duševni preporod, ga vprašam: »Kakšni opravki so vas dovedli na Gorenjsko?«

»Sina so nemške oblasti ujele v nekem taboru. OF. Izprosil sem dovoljenje, da ga posetim, mi je odgovoril. Na njegov obraz so stopile poteze izmučenega človeka. Njegov glas se je spremenil v šepet in telo mu je drhtelo, ko je nadaljeval: »Grozno vprašanje ste mi zastavili! Vendar neki notranji čut me sili, da vam opišem odkritočeno najino snidenje.«

V prijazno pisarniško soročnico so dovedli pred mene mojega sina edinca. Toda ne več mladeniča krasnega stasa, lepih čistih oči in millega obraza, temveč mrtvaški skelet z globoko vdrtimi očmi, bledega obraza in vsega shujšanega. Ko me spozna, pada pred mene na kolena in zastoče: »Oče, zakaj ste mi dovolili v pogubo?« Nato bridko zajoka, da mi je hotelo početi srce. Dolgo nisem našel besede, kaj naj odgovorim, ker sože so name ille v potokih in tudi prisotni organ si je parkrat obriral oči. Dvignil sem sina in ga privil na

prsi. Sunkoma sem šepetal v groznih bolečinah: »Sin moj, odpusti! V duševni slepoti sem izvršil zločin nad teboj in celokupnim narodom. Moja čast in moj ugled sta potepetana. Sprejeti hočem pokoro, katero zaslужim po vsej pravici. Toda povrnil tebi in narodu ono, kar sta zaradi mene izgubila, mi ne bo mogoče, ker je moj zločin prevelik.«

Tedaj se zgane glava mojega sina na mojih prsih, in jo dvigne pred moj obraz. Svoje zmenene oči upre z rajskomilim pogledom v mena in mi reče poglasno: »Oče, vaše spoznanje in vaše kesanje je ona čudežna moč, ki ozdravi vso in narodovo najtežjo bolezino — duševno slepoto. Prestali ste krizo in ste na poti okrevanja. Krepite se z neomajno vero v pravično zmago nove Evrope. Vaš črtvev ni bila zastonj in večina nas, ki smo bili zaslepjeni z lažnivo boljševiško-judovsko propagando in trpelj zaradi nje — smo spregledali! Mi vstajamo oče, in se vračamo iz brlogov krvolčnih zveri. Vrnite se domov in povejte narodu: Zbuditi se! Spreglej! Odpri oči! In hodi za voditelji, ki nosijo v rokah bakilo kulture, podviga, reči in discipline. Toda proč od voditeljev, ki jim je naloga in zapoved: »Ruši, brate!« ne glede na grozotne posledice, ki jih občuti naš narod v polni meri. Oče, napeti moramo vse sile in dati na razpolago vse naše moči, da zaježimo in resimo ne samo sebe, ampak tudi našo zemljo pred poplavijo boljševiških roparjev. Ponavljam: roparjev, in to ne samo narodovega premoženja, temveč predvsem naše kulture, ki so jo pogazili v blato nemoralje, katera je propast vsakega naroda.«

Oče, povedati vam moram, nemškim oblastem sem odkritočeno vse izpovedal, kako je prišlo do vsega mojega sodelovanja v OF. Potrdili mi so, da jem je znano, kako težek zločin so izvršili naši merođajni krogli in posamezniki napram lastnemu narodu, ko so ga zavedli v usodenopolno zmoto.

Zato pustijo (Nemci) kot zreli politiki in diplomatični, ta naš zgodovinski proces dozoret. Kar je gnilega, tako segnije in kar bo zdravega ostalo, ne bo več iskal udejstvovanja v plutokratični, judovsko-boljševski klicki, temveč bo sodelovalo, kjer bo red, disciplina in socialna pravičnost, to je v novi Evropi pod vodstvom Velike Nemčije.«

Proti koncu svoje izpovedi o srečanju z sinom je vstal in mahal z rokami kot kakšen govornik. Razumel sem ga, spregledal je, ozdravljen je in okrepljen po besedah lastnega sina za neustrašen nastop borcev nove Evrope.

Povedal mi je tudi, da je obiskal razne srodnike po Gorenjskem. Vprašal sem ga, kakšne vtise je dobil na tem potovanju po gorenjskih krajinah. Kar zamislil se je in mi ne kako v zadregi odgovoril: »Kar smo mi že preboleli, to pri vseh zelo dozoreva. Isti proces kot pri nas. Lahkoživo v pomehku izobraženstvo se je združilo z brezvestnimi, posurovelimi delomržnimi. Vsi skupaj črpajo za svoja nededa dejanja sredstva iz angleško-ameriško-sovjetskega korita. Kadar zmanjkojo, si jih preskrbe s kraja, izsiljevanjem in ropom. Z lažjo in najsurovejšimi represalijami so ustrahovali ljudske množice ter jih zaspili, da verjamejo v boljševiški raj. In rayno na Gorenjskem lahko ugotovimo, kako strašna nesreča je za narod, če je duševno slep. Kar primerjamo delo nemških oblasti in delo OF:«

Na Gorenjskem so ustvarili Nemci toliko dobrin, da same pritočajo o silnem gospodarskem podvigom Gorenjske. Najprvo so odpravili brezposelnost tako, da so vse družine pri kruhu. Iztrobili so korupcijo in naviganje cen. Izginili so potepuhni in cigani, pred katerimi ni bilo nobena reč varna. Uvedli so pošteno razdelitev živeža in za življene potrebnih stvari. Ustanovili zdravstvene domove, otroške vrtce, slednji so služili, da so matere brez skrb za svoje male laže opravljale svoje posle. Zidali nove ceste, železnice, šole, mlekarne, gospodarska poslopja, stanovanjske hiše itd. Vpeljali so avtobusne zvezze skozi vse vasi. Skrbili so za razna razvedrilna in za brezplačen pouk nemščine za odrasle. Priskrbeli so na tisoče poljedelskih strojev, plemenske živine, dobrobiti v drugih potrebiščih. Zboljšali so kmetom hleva in gnojne jame. Delili podpore onemoglim, družinam z veliko otroci, celo družinam, katerih članji so bili v sodni preiskavi ali odpeljani po banditih. In za vse to niso nemške oblasti drugega zahtevale, kateri da gre vsak s svojim delom in se mirno zadriži napram njenim.

Reči in potrditi moram, da smo v Ljubljani z nevoščljivostjo opazovali ta dobrobit Gorenjske.

In kaj je storila koristnega OF na Gorenjsko? Uničila je vse, kar so koristnega Nemci napravili, in uničuje, kar je stal že od nekdaj v čast in korist Gorenjske. Najhujše pri tem je: padajo možje in žene, padajo fantje in dekleta za pravično stvar, zopet drugi ginevajo v gozdnih brlogih pod korobočem boljševiških surovin. Brez vesti in sramu zapeljujejo mladino v polteno izživljanje do izčrpanosti. Preobrazili bodo poštenje gorenjske ljudi v krvolčno drhal, ki jim bo služila pri uničenju včetidelne kulture evropskih narodov. Na Gorenjskem imate priliko spoznati učinek nerazsodne komunistične drhal, ko uničuje pod varstvom propale intelligence vse, celo stvari, ki bi bile lahko njim v korist. Kar se dogaja na Gorenjskem, je samo v pogubo Gorenjcem. Vem, da me hočete vprašati, kdaj bo tega konec? Ne morem drugega odgovoriti, kateri sledi: Ako boste stali prekrižanih rok, bo konec, ko vas bodo uporniki iztribili. Edina rešitev je, če takoj vsak kraj iztribi iz svojega okolisa vse, ki jih poznate za nevarne ali nezdravljive OF-arje. Te morate takoj odstraniti z vsemi člani njihove družine, in če se sorodstvo upira, še njih. Predvsem se odvzame takim družinam vse kar lahko služi za podpiranje banditov. Posebno karte za živila in oblike naj se takim družinam takoj odvzame, še manje, da bi se jim izdal katerikoli Bezugschein. Smešno se sliši, najbrže po zaslugu slovenskih občinskih in slenčnih uradnikov moči, ki so z dušo in telom v partizanski službi, da dobivajo družine, katerih članji so znani partizani, celo podporo od občine, NSV ali pa razne Bezugscheine itd.

Banditje vsakega mučijo in ubijajo, ki noče sodelovati pri njihovih zverinskih podjetjih, zato tudi vi ne smete imeti usmiljenja, ako se takša okužena družina odstrani iz vašega kraja. Ponoviti moram besede svojega sina: Kar je gnilega, bo segnilo, kar bo ostalo, se bo odbral, ostalo pa vrglo na gnoj. Vsi Gorenjci pa premisljite, ali hočete ostati ljudje ali zverine!«

Kaj je zaseka in kako se dohavi?

V 62. in 63. dodelitveni periodi od 1. maja do 25. junija se bode oddajala zaseka (Fleischschmalz) vsem do oskrbe upravnim osebam. V 62. dodelitveni periodi se bo oddaja vršila namesto v državni karti za mast še predvidene oddaje masla, medtem ko bodo v 63. dodelitveni periodi že na razpolago posebni odrezki za zaseko.

Pri oddaji zaseke namesto masla v 62. dodelitveni periodi se bo oddaja vršila v razmerju masla nasproti zaseki 80 nasproti 100. Potrošnik dobri torej na pr. namesto v narocilnicu predvidenih 90 g masla 112,5 g zaseke in na mal odrezek za 4 g masla 5 g zaseke. Zaradi drugačne ugotovitve uporabre pri zaseko izdelovali v oddajajočih obratih se bo vršila oddaja potrošnikom na podlagi na 90 g glasečega se poedinskega odrezka. Pri novi oddaji v 62. dodelitveni periodi se bo torej pri oddaji 112,5 g zaseke potrošniku odrezala narocilnica za 90 g masla, medtem ko poedinski odrezek za 90 g masla ostane pri karti in se samo razveljavlja. Edinole pri berlinski karti za mast, ki nimajo narocilnice se bode vršila oddaja kakor do sedaj na poedinski odrezki. Na narocilnice in male odrezke, glaseče se na maslo, se bode v mesnicah in gostilnah oddajala zaseka, medtem ko se v trgovinah z kolonialnim blagom in delikatesnih trgovinah oddaja zaseke ne bo vršila.

Pri zaseki gre za zmes, ki sestoji iz polovice svinjske masli v polovice svinjskega mesa in se bode surova oddajala potrošnikom. Po predpisih o izdelovanju morajo mesarji tako mast, kakor meso sesekljano zmleti v mesnem stroju, kakršnikoli dodatki niso dovoljeni. Za izdelavo se smejo uporabljati edinole gnijat, hrabet, greben in pleče ter hrbtna slanina, trebušna slanina in salo. Ker gre za presno mast, ne vzdrži dolgo, posebno ne v toplem letnem času, tako da se naj dojavljeno množina kmalu uporabi. Zaseka je z malim dodatkom soli in divas posebno pripravna za mazanje na kruh lahko se uporablja pri kuhi in peki, ali se moramo pri tem ozirati na vsebino mesa, da se prepreči osmoditev.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

St. Veit a. d. Sawe. Meseca aprila so bili rojeni: Maria Kopatsch, Medno; Maria Tschischmann, Brod; Maria Skalar, Medno; Isidor Pustowrech, Skarutschna; Franz Kosmatin, Wischmarie; Anastasia Rak, Oberpirnitsch; Josef Skalar, Medno; Erika Franziska Markouschek, Tazen; Anna Kreger, Wischmarie; Rudolf Bistan, St. Martin a. G. —

Naš opomin glede zračne zaščite:
Previdnost ni strahopetnost!

Umrl so: Franziska Hujan, Oberpirnitsch; Johann Tome, Wischmarie; Josefa Weber, Oberpirnitsch; Valentin Jager, St. Veit; Josef Mercher, Polane; Maria Schelesnik, St. Veit; Katharina Sawerschnik, Unterpirnitsch; Maria Kosmatsch, St. Walburga; Josef Primorschitz, Gunzle; Augustine Zedilnik, Tazen; Johann Jeschek, Polane; Anna Rosmann, Wischmarie; Maria Schettina, Gunzle.

Zatemnitvena Gorenjska. Uradno je odrejeno, da se mora na Gorenjskem zatemnjivati v času od 30. aprila do 6. maja od 21.30 do 5. ure.

Prodam veliko kitaro in brač v celo dobrem stanju. Cena 250.— RM. Naslov v K. B. Krbg. 3071—6

Prodam dva dobro ohranjena grašofona z lijakom ter 8 plošč za RM 370.— Po pošti se ne pošilja. Ogled in prevzem pri Josef Jertschin, Dräulach Nr. 15, Post St. Jakob in Rosenthal (Zelenška postaja), Rosenthal-Kärnten. 3072—6

Menjam

Tri dobro ohranjene panje vel. 21×42 cm, romi obl. A. Z. pa njev, zamenjam za kranjča ali vosek. Ogled se lahko vsako soboto v nedeljo pri Ahatschitsch C., Feistritz 33, Neumarktl. 3076—15

Zamenjam še dobro kuhinjsko opravo za dobro športno kolo, kavč ali divan, izdelan še iz predvojnega blaga. Naslov v K. B. Krainburg. 3070—15

Dopisi

Uradnica, staro 20 let, si želi dopisovati s sobi primernim gospodom. Slika začetena. Ponudbe pod „Mlada ljubezen“ na uprave K. B. Krbg. 3077—20

Bohinjka, katera se je vozila v vlak 26. marca t.l. ob 10 ure iz Zwischenwässern proti Cilli v Ljubljancu, katera je izstopila v Lazah, se prosi za cenjeni naslov ali ga dobi v K. B. Krbg. pod značko „Sreča“. 3069—20

Razno

Gospoda Johanna iz Zenice (Bosna), ki sva se vozila skupaj z Krainburga do Tüffer na obisk, prosim, naj javi natančen naslov na K. B. Krbg. 3082—20

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Ersatz von Speisekartoffeln durch Reis und Hülsenfrüchte

für Versorgungsberechtigte, die nicht eingekellert haben.

Das Landesnährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ. für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

1. Der Wochenabschnitt IV der 62. Zuteilungsperiode des Bezugsausweises für Speisekartoffeln ist ungültig und darf nicht mit Speisekartoffeln beliefert werden.

2. Zum Ausgleich dafür erhalten jene Inhaber des Bezugsausweises für Speisekartoffeln, welche nicht 100 kg Speisekartoffeln eingekellert haben, in der 62. Zuteilungsperiode 625 Gramm Reis und Hülsenfrüchte je zur Hälfte.

3. Zum Zweck des Bezuges des Reises und der Hülsenfrüchte erhalten die in Frage kommenden Verbraucher von ihrer zuständigen Kartenauszubestelle einen Sonderbezugsausweis zum Bezug von Reis und Hülsenfrüchten. Sie müssen jedoch diesen Sonderbezugsausweis bei der Kartenauszubestelle selbst abholen und hierbei gleichzeitig ihren Bezugsausweis für Speisekartoffeln dort vorlegen. Auf der Vorderseite des Stammbuches des selben ist die Ausgabe des Sonderbezugsausweises für Reis und Hülsenfrüchte zu vermerken.

4. Hiermit können die Inhaber dieses Sonderbezugsausweises den Reis und die Hülsenfrüchte bei dem gleichen Kleinverteiler beziehen, bei welchem sie ihren Bestellschein für die 62. Zuteilungsperiode abgegeben haben und die Speisekartoffeln für die ersten drei Wochen der 62. Zuteilungsperiode beziehen.

5. Anlässlich der Warenabgabe ist der auf der rechten Seite des Sonderbezugsausweises befindliche gesamte Abschnitt, welcher mit I bis IV gekennzeichnet ist, abzutrennen.

Klagenfurt, den 26. April 1944
(22.162)

Landesnährungsamt Kärnten.</p